

Европейски съюз

МИНИСТЕРСТВО
НА ОБРАЗОВАНИЕТО,
МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Студенти по пътя на книгата –
практически курс по
книгоиздаване
BG051P0001-3.3.03 – 0083

Европейски социален фонд

Когато трябваше да се явявам на интервюто за стаж в издателство „Летера“, бях болна и се чувствах много зле, като добавим и факта, че няколко пъти ме бяха търсили по телефона, а аз все не отговарях, защото не беше в мен, още тогава се притесних да не би да ме помислят за несериозна и не особено заинтересувана от проекта. След получаването на първата задача бях вече в добро състояние, но пък имах чувството, че едва ли не съм затворена в един кръг, от който измъкване няма. Затова многоосвежаващо ми подеждва посещението на международния панаир на книгата в София. В задачите за прочит и рецензия на книга бях съответно в предколедно и новгодишно настроение, което даде някакъв игрив принос в сътворениетоот мен текстове.

През февруари вече се чувствах по-уверена, но както и да го погледна, май бях успокоена от невероятния факт, че си взех изпита по езикознание, а сега пък трейлъра, който трябваше да правя, изцеждаше свободното ми време.

Е, може да не звучи много убедително, но наистина изживях приятни мигове по време на стажа си и го пожелавам на всеки!

Видка Читалова

Първите часове от практическия курс бях много уплашена, мислех че няма да се справя, че другите участници ще бъдат много по-добри от мен, с две думи доста се подцених. Но след като малко свикнах с новата среда от хора и цели, осъзнах че ми предстоят много весели и интересни моменти. Всяка задача беше различна и това определено поддържаше интереса ми. Спомням си, че имаше една задача, която беше много досадна и така и не разбрах какъв беше нейния смисъл- трябваше да дешифроваме предавания на Евгени Тодоров, с две думи да свършим малко от досадната работа на някой друг. Интересен беше и с спора с него на една лекция, той твърдеше, че е нямало турско робство и това накара всички да поспорят с него.

И все пак, нещото което научих и ще ми е от най-голяма полза е работата в екип, да изслушвам различни гледни точки и да успявам да предам точно и ясно своята гледна точка.

София Тонева

ЕЛЕКТРОННА КНИГА
ДИЗАЙН НА КНИГА
ИЗДАТЕЛСКИ ПЛАН
КОРИГИРАНЕ НА ТЕКСТ
МАРКЕТИНГ И РЕКЛАМА
ОТПЕЧАТВАНЕ НА КНИГА
ПРЕВОД И РЕДАКТИРАНЕ
РЕЦЕНЗИРАНЕ НА КНИГА
ЦЕНООБРАЗУВАНЕ

Проектът “Студенти по пътя на книгата” ни провокира:	да творим с въображениЕ
	да проявим Дизайнерски вкус
	да разкрием своята Индивидуалност
	да покажем Качествата и способностите си
	да изказваме свободно Мнението си
	да бъдем по- Организирани
	да помислим за бъдещата си Професия
	да усетим реалната Работна атмосфера
	<u>НАУЧИ НИ ДА ЦЕНИМ ПОВЕЧЕ КНИГАТА!</u>

Радост Никифорова

МИНИСТЕРСТВО
НА ОБРАЗОВАНИЕТО,
МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Студенти по пътя на книгата –
практически курс по
книгоиздаване
BG051P0001-3.3.03 – 0083

Европейски социален фонд

Елица Маринова – втора група практиканти

Проект: „Студенти по пътя на книгата”

Любимата ми задача беше когато трябваше да правим трейлър на книга. Избрах си единствения (засега) роман на Тома Марков, един клуб и един приятел който ми напомня на главния герой. Идеята ми беше да го снимам как си пие на бара, защото това беше основната случка и в романа. Беше го срам и решихме да идем рано сутринта докато хората са малко. Сигурно сме изглеждали смахнато как той пие уиски толкова рано, а аз обикалям да го снимам. Но готино се получи. 😊

Какво ми даде практическият курс по книгоиздаване ?

Като човек, който е решил да се занимава с филология аз много обичам книгите. Преди ми харесваше просто да ги чета, а откакто разглеждам различни проблеми, свързани с литературата, по време на обучението си в университета, те са се превърнали в моя страст.

Практическият курс по книгоиздаване ми отвори вратичката, която обикновено стои затворена между читателя и всички онези хора, които са свързани със създаването на една книга. Защото зад книгата в книжарницата не стои само авторът.

Една книга има нужда преди всичко от автор, но авторът има нужда от редактор, после идва ред на коректора, за да ги няма онези досадни изпускания на букви и проблеми с граматиката. Ако авторът е чуждестранен, се намесва преводач. След това текстът /защото преди да стане книга, тя е просто текст/ се оформя и се вижда как ще изглежда върху страниците. Избира се шрифт. После художник трябва да е съставил корицата, като някои книги се нуждаят и от фотограф за илюстрациите. Ако всичко дотук е наред един компютърен диск отива в печатницата, където се избира хартия, правят се проби, текстът, заедно с илюстрациите се подрежда на едни големи листове, наречени „коли“ и се разпечатва. После колите се нагъват на машина, лепят се, режат се, слага им се корица и получаваме книга. Това се повтаря стотици пъти в зависимост от тиража.

Но все още никой не знае за тази книга. Тя има нужда от реклама. Прави се премиера /тя е нещо като бойното кръщение на книгата/ печатат се плакати, текат промоции. Оказва се, че книгата, като всичко, което се продава, е продукт. Продукт на издателството.

Не знам за вас, но аз трябваше да мина през практическия курс по книгоиздаване, за да разбера всичко това. Сега гледам критично върху книгите и като към продукт, освен като към произведение. Ако книгата е пълна с печатни грешки не означава, че авторът е неграмотен, а че коректорът е чел между редовете. Ако изреченията звучат объркано, преводачът е слаб, или редакторът не е бил в настроение. Ако книгата се разпадне докато я отварям, значи са използвали лошо лепило. Съответно добрият екип създава отлични книги. Това води до разграничаване на издателствата на добри и лоши. Престижни и не толкова престижни.

Какво ми даде практическият курс по книгоиздаване? Даде ми познание. Показа ми как професионално се подхожда към нещата. Чрез задачите, които изпълних разбрах кое ми е интересно, кое не чак толкова и с какво бих се занимавала ако имам възможност да попадна в някое издателство.

Успях да се запозная с основните стъпки при създаването на една книга, съответните тънкости и възможните решения на възникналите проблеми. Разбрах, че освен да ходя на лекции и упражнения

МИНИСТЕРСТВО
НА ОБРАЗОВАНИЕТО,
МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Студенти по пътя на книгата –
практически курс по
книгоиздаване
BG051PO001-3.3.03 – 0083

Европейски социален фонд

имам нужда практически да се сблъскам с това, за което уча, за да бъда по-сигурна в себе си, когато след няколко години ми се наложи да работя по специалността си.

След като преминах практическия курс по книгоиздаване вече знам, че филолозите хуманитаристи имаме достатъчно много възможности пред себе си, за да може всеки да намери своето призвание и да направи от себе си добър професионалист.

Елица Георгиева Маринова 24 г.

Проект „Студенти по пътя на книгата”
BG051PO001-3.3.03-0083
Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”
Европейски Социален Фонд 2007 – 2013 г.
Република България
Министерство на образованието и науката
Издателство „Летера” – гр. Пловдив

МИНИСТЕРСТВО
НА ОБРАЗОВАНИЕТО,
МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Студенти по пътя на книгата –
практически курс по
книгоиздаване
BG051P0001-3.3.03 – 0083

Европейски социален фонд

За мен най-ценното от този проект бяха срещите и разговорите с чудесни и преуспели хора, както от издателство „Летера“, така и от Пловдивски университет, а също и много други, които срещяхме на множеството мероприятия, на които присъствахме. Тези срещи бяха истинско удоволствие, а информацията, която получавахме – незаменима.

Всяка една задача беше предизвикателство, но за мен най-ценни остават рецензията, която написах върху гръцка книга (индивидуална задача), трейлърът върху българска книга и работите по преводи.

Това, което разбрах е, че всеки труд се възнаграждава рано или късно, така че винаги има смисъл да полагаш усилия.

Христиана Димитрова

Маркетинг и реклама

Посещение на Софийския пролетен базар на книгата

Пролетния базар мина добре, имаше доста издателства, за някои от които даже не бях чувал, честно казано. Имаше малко хора, може би защото успяхме да отидем ден-два преди края, но все пак си личеше интерес от страна на всички възрастови групи, от деца до пенсионери. Взехме интервюта от няколко издателства и едва успяхме да вземем от няколко от посетителите – явно хората се страхуват от диктофона(или от нас, така и не разбрахме). Предполагам, че на откриването е имало много повече хора, но все пак ми се струва добре, че отидохме по-късно, така изтървахме навалицата и бутането, характерно за такива мероприятия. Имаше няколко интересни заглавия из щандовете, но повечето бяха събрани накуп на щанда на „Хеликон“.

Като цяло съм доволен от базара. Ако имам възможност, следващият път ще отида отново.

Издателски план и рецензиране

Поредицата „Какво?Как?Къде?“ и „Жена за обесване“

Първо за поредицата енциклопедии на „Теслоф“ – задачата ни бе да направим анотация на една от книгите, което си беше доста трудна задача, тъй като трябваше да поберем горе-долу цялото съдържание в два-три реда и все пак да грабва вниманието. Самите енциклопедии изглеждат подходящи за всички възрасти, каквато е и идеята в крайна сметка, но все пак имаше термини, които не бяха разяснени особено(в момента не се сещам за примери за жалост). Другата част от задачата ни беше презентацията относно съответните книжки, която с колежките(или колегите, така и не разбрах кое е общоприетото наименование) успяхме да направим доста бързо, макар и в последният момент. На представянето в училището останах много учуден какъв голям интерес има от страна на децата, мисля че бяха 5-ти клас, и как са запомнили детайли и факти, които самият аз не знам.

„Жена за обесване“ не е от типа книги, които обичам да чета, и, макар да прозвучи като реклама на WS Teleshop, в началото бях малко скептично настроен и не очаквах кой знае какво. Книгата обаче се оказа интересна, не толкова в аспект „какво става нататък“, а по-скоро различните гледни точки върху едно и също събитие. Подхода във втората част, познат като „поток на мисълта“, също ми беше интересен, тъй като не бях срещал подобно нещо досега и се почувствах като в небрано лозе. Но, в края на краищата, книгата ми хареса и се постарях да направя възложената ни рецензия.

Коригиране

По време на заниманията ни по коригиране, се почувствах отново в училище, когато ни учиха на правопис и пунктуация. Но все пак ми беше интересно и полезно, тъй като, от една страна самият аз се занимавам с писане и гледам всичко да е изрядно докато пиша(често поправям и приятелите си, когато общуваме през интернет и те ми се сърдят понякога за това), от друга страна, точно след

въпросните занятия имах изпит по Език и комуникация, което си е граматика на българският език. Една от най-интересните за мен части от практиката ми в издателство „Летера“.

Мултимедийна книга

Трейлър

Google е изключително изнервяща търсачка! Моят трейлър бе върху „1989“ на Димитър Коруджиев и единствената ми пречка бе това, че не можех да намеря подходяща информация и снимков материал за въпросния период (а именно падането на Бастилията и малко преди идването на Сталин). Успях да се справя, някак си (с доста блъскане по компютъра всъщност).

А лекцията ни относно електронната книга бе колкото интересна, толкова и дълга. Хареса ми идеята да си нося неограничено количество книги с мене в джоба и да чета когато и която си поискам. Жалко, че нямам средствата да си набавя въпросната „електронна книга“. Някой ако ми я подари, ще е много добре, ама нейсе.

Производство

Посещение на печатница „Нова Принт“

Много шум, мирис на мастило, надвикване....честно казано, от посещението успях да разбера малко, докато ни обяснявах в офиса. Когато влезнахме в самия цех и видяхме машините и работата „на конвейър“, колкото и да ни обясняваше жената там, нищо не се чуваше. Добрата страна е, че станах свидетел на добре организирана работа – нещо, което рядко ми се случва...може би защото не съм наблюдавал кой знае колко.

Превод и редактиране

„В Бърлогата“, Джон Харви

Най-интригуващата за мен част от практиката в „Летера“ – превода и редакцията. Занимавам се с английски език горе-долу по цял ден, всеки ден, и ми беше много полезно да науча повече за процеса на превод, за нивата, които се засягат, за различни техники и правила. Надявам се в бъдеще да обогатя познанията си, както се казва, винаги може и повече. Редакторската дейност също изглежда доста интересна, но и доста отговорна. Определението „микроиздателство“ наистина е много показателно и ми направи впечатление, че ако човек няма

зdravi нерви и търпение, едва ли би могъл да се справи. Трябва и креативност, разбира се. Нещо като учител.

Ценообразуване, маркетинг и реклама

Сметки, числа, сметки....никога не съм бил добър с числата. Единственото, което ми беше интересно от ценообразуването, бе сравнението между нашата страна и положението на запад, шокиращата разлика в разходи и печалби. Т.е. ако искаш да преуспееш с книги, в България не е особено лесно.

Маркетинговата стратегия и рекламата също не са ми от силните черти и, честно казано, не запомних кой знае колко от тази част на практиката.

Дизайн на книгата

Интересна част от пътя на книгата, избирането и оформянето на точната корица и стил, правещ книгата достатъчно пленяваща още на пръв поглед. Наистина се изисква въображение за една такава дейност, както и компютърни познания за работа с програми от сорта на Photoshop. Преди исках да се занимавам с въпросната програма, както и с 3D StudioMax, но машината ми не е достатъчно модерна да поддържа толкова натоварващи програми. А сега вече интересите ми са съвсем други и мога само да се радвам на чуждите творения.

Александър Христов

Маркетинг и реклам. Посещение на Софийския пролетен базар на книгата.

Посещението ни мина доста добре. Взехме интервюта от някои издателства и от посетителите. Единственото нещо, което малко ме възмути беше фактът, че от щанда на „Летера“ отказаха да ни дадат интервю. Явно на жената не и се говореше. Но като цяло съм доволна. Хората бяха малко, но пък за сметка на това почти всеки си купи нещо. С удоволствие бих отишла на зимния базар тази година.

Издателски план и рецензии. Поредицата „Какво? Как? Къде?“ и „Жена за обесване“

Поредицата е много интересна и привлекателна както за възрастни, така и за деца. Ние имаме задачата да напишем анотации, които да привлекът интерес към книжките. Също така трябваше да направим презентации по групи за отделните книжки. Това беше една много забавна задача за мен, защото (като една от първите ни групови задачи), ние трябваше да се опознаем с хората, с които работим в група. Аз бях с Александър и Мая и изготвянето на презентацията, а след това и на всички други презентации, беше истинско забавление за мен.

„Жена за обесване“ е книгата, която ме потресе. Никога преди не бях чела подобна книга и историята направо ме стресна. Написана като различни гледни точки на героите и чрез поток на мисълта (термин, с който г-н Влашки ни запозна), книгата беше изключително странна и същевременно самата история те кара да четеш още и още. Трябваше да напишем вътрешна рецензия върху книгата и аз се постарях, макарче имаше неща, които не знаех, а пък Влашки ни ги обясни след написването на рецензиите. Но в крайна сметка мисля, че мина добре.

Коригиране.

Това бяха занимания, които на места бяха интересни, на места щях да заспя. Жената говореше много подробно и изчерпателно, това си беше лекция по българска граматика. Беше ми интересно, защото имаше неща, които съм позабравила от училище, но пък от друга страна исках да свърши по-бързо, защото беше точно като час по български в училище (дори трябваше да се редуваме и да взимаме участие).

Мултимедийна книга, Трейлър.

Моят трейлър беше върху книгата на Георги Господинов „Естествен роман“. Книгата е много озадачваща от начало, но като се съсредоточиш и навлезеш в историята започва да ти се изяснява и да ти става много интересно. Правенето на трейлъра беше забавно и аз наистина се постарях.

А пък лекцията за електронната книга бе от части интересна, отчасти малко скучна. Аз наистина искам да притежавам такава книга, най-вече заради огромното количество книги, които мога да побера в нея, пък и е компактна. Но това ще стане, когато събера пари.

Производство. Посещение на печатница „Нова Принт“

Не останах с много добро впечатление от посещението, не за дръго, ами защото нищо не можех да чуя. Беше толкова шумно, пък и мириса на мастило много ме задушаваше. Това, което видях поне бе инетерсно- как се прикрепят страниците към кориците... и т.н. Но едно нещо разбрах със сигурност- не искам да работя в печатница.

Превод и редактиране. „В бърлогата“ на Джон Харви.

Това беше може би най-полезната и най-интересната част от стажанството ми в „Летера”. Все пак аз точно на това исках да се науча- да мога да превеждам и редактирам. Книгата беше много интересна и с удоволствие преведох трета глава. Преводът, който направих беше горе-долу приличен „можеше да се чете”. И двете лекции, превод и редакция, ми бяха изключително интересни, пък и г-н Костурков умее да те увлече в темата. Доволна съм от двете лекции и от знанията, които получих от тях.

Ценообразуване, маркетинг и реклама.

Това не беше от най-интересните занимания, които сме имали, но пък ни запозна с принципа на образуването на цената на книгата. Също така много ми хареса сравнението с принципа в другите държави, което малко ме и натъжи, защото в България положението е отчайващо. Маркетингът и рекламата не са нещото, от което се интересувам, но ми се сториха интересни лекции, колко съм запомнила обаче... не знам .

Дизайн на книгата.

Това беше много интересно занимание, защото се запознахме с програмите, процесите, които са нужни за да се направи корица на книга. Също така разбрах, че корицата е толкова важна част от маркетинга и рекламата, колкото и анотациите и рецензиите. На мен лично ми беше много интересно, защото аз съм се занимавала 7 години с изобразително изкуство, но от Photoshop и разни дуги такива програми не разбирам.

С една дума стажът ми в издателството имаше своите по-скупни и по-интересни части, но като цяло съм доволна и не съжалявам, че се записах. Бих го направила отново ако се наложи.

Ива Йорданова

Маркетинг и реклама... или как да влезнеш в главата на потребителя. Как да му докажеш, че нашия продукт (а в случая детска енциклопедия) е най-доброто на пазара. Как да стигнеш до клиента. Как да "зарибиш" децата по ученето 📖📢.

Конференцията StartUP... или как да откриеш своя път в живота. Невероятно вдъхновяваща комбинация от лектори с богат опит в областта на бизнеса. Най-добрият опит от цялата практика... Тази конференция ни изстреля в изцяло нова орбита, в нов свят – там, където всичко е възможно и мечтите се сбъдват. Научиха ни, че ще сме най-добри в това, което правим от сърце. Дадоха ми кураж да започна собствен бизнес, в който влагам цялата си душа и енергия.

Работя това, което обичам, като използвам знанията от университета. Практиката промени живота ми! След bookproject съм изцяло нов човек. Този проект беше моята „Пълна промяна"... беше моят Джакпот!

Елеонора Чепишева

Стига да искаш – можеш!

Истината е, че когато се стремиш да изградиш своето бъдеще, си готов на всичко. Най-важното нещо, от което се нуждаеш, е ясна цел! Светът е устроен така, че да ни предлага възможности, а ние сме създадени способни да се възползваме от тях. Мисля, че всеки, който е достатъчно амбициозен, е готов да преследва мечтите си. Това е въпрос на личностна нагласа – ако веднъж се решиш и започнеш да търсиш това, което ще те направи щастлив, си само на една крачка от постигане на мечтите си. Но не е ли истина, че най-често щастието ни се изплъзва под носа. Хората (в това число и студентите), които знаят какво искат, рано или късно го постигат. Понякога пътят им е малко по-лесен и няма много препятствия – такъв се оказа и моят път.

Станах стажант в Летера по проекта „Студенти по пътя на книгата” с ясна идея накъде отивам, но без определена цел. Знаех, че Английската филология е най-подходящата специалност за мен и исках да видя дали имам бъдеще в някоя издателска къща. Опитът, който натрупах, беше безценен. Успях да се запозная с хора, които наистина обичат работата си и това наистина беше много вдъхновяващо. В момента, в който видях бъдещето си като техен колега, осъзнах, че по някакъв начин, това не ми е достатъчно.

Междувременно като задача, свързана с практиката - модул „Маркетинг и реклама”, посетих StartUP конференция по предприемачество и там намерих свое собствено местенце под небето. Запознах се с хора от моята кръвна група и се превърнах в единствения студент филолог в ПУ, който стартира бизнес. Намерих своя истински път и тръгнах целеустремено напред и нагоре.

Осъзнавам, че веднъж започнеш ли да правиш това, което те вдъхновява, никой не може да те спре. Лъжа е твърдението, че бизнес не може да се стартира без пари. Имено най-ценните неща в живота са безплатни – приятелите. С тяхна помощ успешно поставих основите на ugoche.com (уроци по английски за деца) и вече официално мога да наричам себе си “учителка по английски”.

Успявам да използвам знанията си от университета, дори се опитвам да извлека максималното от факта, че съм студентка. Учудих се как преподавателите ми откликват на искрения ми стремеж да се развивам като детска учителка. Невероятно е да почувстваш подкрепата им.

Най-големият ми успех досега е участието ми в “Денят е прекрасен” по bTV, където показахме реалните стъпки до сбъдването на моята мечта и стартирането на бизнеса ми. Най-важното, което това участие ми допринесе, беше повдигането на самочувствието ми, защото осъзнах, че това, което правя, освен че е всичко за мен,

МИНИСТЕРСТВО
НА ОБРАЗОВАНИЕТО,
МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Студенти по пътя на книгата –
практически курс по
книгоиздаване
BG051PO001-3.3.03 – 0083

Европейски социален фонд

получи подкрепата на повече хора, отколкото съм предполагала. Видях, че мечтата ми наистина може да направи света мъничко по-добър. А пък и е много хубаво да се почувстваш като “голяма риба”.

Животът ми се промени в момента, когато реших, че имам нужда от промяна. Намерих сили за цялостна метаморфоза. Пълната промяна започва отвътре!

Елеонора Чепишева

Проект „Студенти по пътя на книгата”
BG051PO001-3.3.03-0083
Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”
Европейски Социален Фонд 2007 – 2013 г.
Република България
Министерство на образованието и науката

Когато постъпим в университета, а и в хода на нашето обучение, много от нас не знаем какво бъдеще ни очаква. Какво ще правим, когато тези 4 години отминат като един миг? Наши преподаватели са ни казвали какви са възможните пътища пред нас и така сме придобили известна представа какво може да се случи. Но това е само на теория. Попадайки в издателство „Летера” видях на практика това, за което бях слушала в университета. Практическият курс по книгоиздаване „Студенти по пътя на книгата” беше много полезен за мен. Попаднах в реална работна среда с хора, които не познавам, но с които трябваше много бързо да се сработим, за да изпълняваме успешно и по график възложените ни задачи и наистина успяхме да го направим. Разбрах каква е структурата на издателство „Летера”, как функционират различните отдели, какви са издателските политики. Научих, че трудът, търпението и колегиалността са от особено значение за създаване на добра работна обстановка и за издаване на книги и учебници с отлично качество. Надявам се един ден отново да имам възможност да бъда част от такъв страхотен екип.

1. Посещението на Софийския пролетен базар на книгата беше изключително интересно и забавно. От дете мечтая да стана журналист и когато имах тази възможност да интервюирам хората се чувствах много щастлива, че сбъдвам мечтата си макар и само за един ден. Чувството, което изпитах, когато се потопих в това огромно море от литература, беше необикновено и определено този ден за мен е един от най-възбуждащите в живота ми.

2. Когато ми възложиха задачата да направя рецензия, анотация и слоган на книгата „Изпит по летене” от съвременния автор Стефан Бонев, изпитах известно колебание дали ще се справя, защото за пръв път попадах в такава ситуация - да рецензирам книга и то на съвременен автор и да изкажа мнението си пред рецензента на книгата – Младен Влашки.

3. Задачите по коригиране и редактиране на художествен текст ми дадоха възможност да покажа знанията, които съм усвоила в университета като филолог.

4. Изключителна творческа и техническа задача беше изготвянето на трейлър на книга. Признавам си отне ми много време докато измисля по какъв начин да поднеса на зрителите идеята на книгата, така че да не им разкрия всичко, а само да им загатна и да ги държа в невидение. Мисля, че и с ефектите, които използвах, постигнах тази цел и се получи доста добър трейлър.

5. Посещавайки печатница „Нова принт” разбрах много неща за процеса на създаване на книга, които бяха тайна за мен. Според мен човек, който не е попадал в такава работна среда, не може да оцени достатъчно книгата и да си даде сметка колко сложен и дълъг е пътят на нейното създаване.

6. Лекцията за ценообразуване, маркетинг и реклама на книгата за много филолози може да бъде безинтересна, заради математическите изчисления, но аз с удоволствие слушах статистиките за България и другите държави и за начина на образуване на цената на една книга. Разбрах и кои са маркетинговите форми за рекламиране на продукт и си дадох сметка, че и аз много пъти се влияя от тази маркетингова стратегия и купувам дадения продукт.

МИНИСТЕРСТВО
НА ОБРАЗОВАНИЕТО,
МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Студенти по пътя на книгата –
практически курс по
книгоиздаване
BG051P0001-3.3.03 – 0083

Европейски социален фонд

7. Дизайнът на книга изисква богато въображение и технически умения. Всичко това дизайнерът трябва да съчетае умело, за да докосне сърцата на хората само от един поглед.

Ивелина Атанасова

С дъх на горещо лято и свежи емоции си спомням за проекта „Студенти по пътя на книгата“. В най-лежерното време от годината, в сезона на плажовете и слънчевите бани, ние от 4 група се трудехме като усърдни пчелички над задачите, които ни възлагаха нашите ментори.

Жегата навън мореше всяка жива твар, само на третия етаж в сградата на издателство Летера господстваше райска хладина.

Всеки от лекторите имаше особено излъчване, носеше чара със себе си. Някои от тях бяха загадъчни, други не чак дотам, имаше един с опасен чар, но ние него си го познавахме от преди 😊 Това, което ги обединяваше, беше приветливото им отношение към нас.

Всичко започна една ранна утрин пред сградата на ректората, когато ни преброиха и натовариха в един бус и потеглихме с мръсна газ към НДК. Беше странно изживяване, но бързо влезнахме в релси и започнахме да работим по задачите си. Впоследствие трябваше да направим презентации и смея да кажа, че от издателството бяха много доволни от добре свършената работа от наша страна.

След това дойде времето на „Пловдив чете“ и се пренесохме в омайващата атмосфера на Стария град с мириса отколедното в Балабановата къща. Там за голяма изненада ни посрещна Младен Влашки, който презентираше един турски роман. Всичко беше много вълнуващо, докато накрая един доста възрастен човек не пожела да изрази благодарност. Ние мислехме, че ще каже 1-2 изречения, но той беше решил да говори дълго и обстоятелствено. Говореше смело за неизвестни факти от битието на Кемал Ататюрк и по-голямата част от присъстващите въобще не вземаше за реални нещата, които говореше старецът. След известно време тишина започнаха нервни цъкания с език и враждебни погледи по посока на изправилия се почти немощен мъж, който все не млъкваше. Накрая имаше хора, чието търпение отдавна се беше изчерпало и едва не закрещяха да спре да бърбори, за да можем да си тръгнем. Човекът усети тези неативни нотки и най-накрая спря да говори, като с последните си думи разкри самоличността си и в този миг се оказа, че човекът е най-известният българин, който е познавач на житието на Ататюрк. Беше ужасен миг, защото всички ние осъзнахме колко сме били нетактични. Лично на мен ми стана много мъчно за човека, заради отношението на аудиторията към него.

След тези две мероприятия започнаха срещите ни и индивидуалните задачи. Всяка беше интересна и позната (като изключим финансовия аспект от стажа, но след необходимите указания и там се справихме с маркетинговите стратегии). Редакциите и корекциите не представляват трудност за филолозите. Може би най-сложно беше при Младен Влашки. Първо, защото го познавахме вече и знаехме, че е безкомпромисен по отношение на прецизно изпълнение на задачите, и второ-защото всички ние знаем какъв авторитет струи от името му. Но и там се справихме- когато има желание, се намира и начина- както се казва.

Всичко беше чудесно... само ми е мъчно, че задачите, които правихме не бяха обвързани с издаването на книга, така де, трудът, който положихме, беше единствено за наше упражнение. Нищо от това, което сме сътворили, няма да излезне на бял свят, та да знаем, че и ние сме допринесли за създаването на нещо. Единствено за това съжалявам. Всичко останало беше страхотно и остави светъл спомен в сърцето ми.

😊😊😊

Наталия Кехайова

МИНИСТЕРСТВО
НА ОБРАЗОВАНИЕТО,
МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Студенти по пътя на книгата –
практически курс по
книгоиздаване
BG051P0001-3.3.03 – 0083

Европейски социален фонд

Впечатленията ми от проекта и това, което ме провокира и заинтригува е Модул Маркетинг и Реклама. Като бъдещ дипломиран филолог това е доста встрани от мен, или по скоро беше. Именно това е един от плюсовете на проекта според мен - всички ние успяхме да разберем кой в какво е най-добър и да открием нови хоризонти за себе си.

Аз съм Василена Субашка, 4та група

Едно от осемте изброени в тълковния речник значения на думата „книга“ е „книжовна осведоменост, грамотност и ученост“. Следователно хората, които създават книгата би трябвало да притежават тези три отличителни белега...което пък от своя страна пороци въпросите : Що е то студент? Грамотен ли е той? ...И...Възможно ли е да стане част от един издателски екип?

До скоро последното бе само една утопична мечта за нас, евентуалните филолози...

Всичко започна преди около година...Google...Пловдивски университет...Филологически факултет...Специализиран сайт...Проекти... и погледът се спира на...

Каним ви да участвате в съвместния проект на Филологическия факултет и издателство “Летера”, да придобиете практически умения при работа в реална работна среда.

Студенти по пътя на книгата –

практически курс по книгоиздаване

Набира участници чрез открит конкурс.

Усмивка...Студентска книжка...Калкулатор...Вълнението стана още по-голямо, когато с облекчение установихме, че успехът ни стига за да кандидатстваме и всеки един от нас се зае с „пъклен план“ , как да смае комисията.

Година по-късно проектът и неговият, надяваме се, успешен край вече са факт.

Анета Портева

1. Маркетинг и реклама (проучване на сайтове): Дали ще мога да продам този продукт? Как ще продам продукта, който създавам?! Може би все издател си задава този въпрос преди да реши дали дадена книга заслужава да бъде отпечатана. Но днес по-важното е книгата да има зашеметяваща визия и главозамайваща реклама. А какво се крие под корицата? Може би трябва да попитаме звездите. Или да се доверим на рецензента...
2. Издателски план и рецензиране: Да се доверим ли на рецензента? Отговорността на рецензента: да ориентира аудиторията. Майко мила, как бих могла да ориентирам толкова дезориентиран народ? Да вникне в същността на произведението. А колко ли същности има то? Да ни запознае с личността на автора. А ако той е шизофреник? И още... и колко още... за повече информация потърсете ф-н Влаки.
3. Коригиране-редактиране: Каква е разликата? В заплатата. И само толкова? Не, разбира се. Всичко произтича от задълженията и отговорностите. Общо взето коректорът върши черната работа, а редакторът е шефчето, което решава дали даден текст заслужава да бъде редактиран или не. Ако текстът успее да се пребори (в това тежко решение), бива прегледан от редактора и хвърлен в ръцете на коректора. И след дълго взирание и поправяне на правописни, пунктуационни, семантични, стилистични ит.н. грешки отново попада пред очите на своя създател. И така още няколко пъти докато накрая излиза от печат и... какво очаквате – отново има грешки.
4. Какво всъщност представлява трейлърът на книга? На филм добре, но на книга... Очаквайте скоро на нашия сайт...
5. Производство: Огромно хале, заглушаващ шум от бучене на машини, хора със сини престилки и аромат на хартия. Какво си представяте? Печатница! Да, това е мястото, в което идеите се материализират, там, където книгата „се ражда“. Но не само тя. Етикети на бири, брошури, карти, плакати, флаери и още много книжни продукти започват своя тъй кратък живот. Не ви го преповъчвам.
6. Превод и редактиране: Всеки текст има нужда от редактиране. Независимо колко грамотен е неговият автор. Не мисля, че съществува човек, който да пише безгрешно. Няма човек, няма грешка. Задачата на редактора е да приведе този текст в езиково правилно, съобразено с книжовната норма, състояние. Понякога това се оказва „мисията невъзможна“ и текстът бива върнат, колкото и стойностен като съдържание да е. Не съм съгласна с тази идея, но за съжаление не съм издател. Дори и редактор не съм. Но това не ми пречи да вярвам, че има талантиливи, но неграмотни творци. Колко жалко за тях.
7. Ценообразуване, маркетинг и реклама: Понякога съм си мислила как бих представила своята първа книга. Не го направих така, както съм си го представяла и смятам, че няма да го направя докато не напиша книга, която да си заслужава и да бъде внушително събитие. И все пак – приятно, стабилно музикално оформление, книги, прожектори и усмихнати хора. That's enough.
8. Дизайн на книга: „По корицата посрещат, по съдържанието изпращат“ е валидно за книгата. Корицата трябва да е прозорец към произведението, но с наполовина пуснати щори. И все пак от съществено значение е единството между текст и визия. Качество, хармония между елементите на книгата, стилово единство и нещо лично. Според мен това е формулата на

Европейски съюз

МИНИСТЕРСТВО
НА ОБРАЗОВАНИЕТО,
МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Студенти по пътя на книгата –
практически курс по
книгоиздаване
BG051P0001-3.3.03 – 0083

Европейски социален фонд

добрия книжовен продукт. Но и след всичко това отново изкача въпросът: Дали ще мога да продам този продукт?

Весела Салутска

Въвеждане в проекта:

Запознахме се с проекта и издателството, с Надя Фурнаджиева и Петя Бъркалова.

Първата ни задача беше свързана с превод и редактиране. Огромно предизвикателство беше да превеждаш книга, която никога не е превеждана на български – да търсиш думи, да дълбаеш и да се ровиш из речници. Отне ми много време, но после останах с чувството за добре свършена работа. Редактирането не беше по-лесно – да вземеш решение как да промениш изреченията така, че замисълът да се запази, а същевременно и да не се променя стила на автора, пък и да звучи добре, никак не е лесна задача.

Коригиране:

Езиковата култура винаги е била една от силните ми страни. Въпреки това задачата не ми се стори много интересна – не научих почти нищо ново, освен може би няколко коректорски знака.

Рецензиране:

След многото насоки и съвети, които Младен Влашки ни даде, не успях да се справя добре с тази задача. Определено ми беше една от трудните, а книгата, която трябваше да рецензирам, никак не ми допадна.

Маркетинг и реклама:

Определено интересна задача. Не съм се замисляла колко много стратегии може да има, за да се хареса даден продукт, да се продава и да е купуван с желание.

Ценообразуване:

Противно на очакванията, че математиката се струва скучна на филолозите, лекцията беше интересна. Разбрах защо цените на днешните книги са толкова високи.

Посещение на печатница:

Говориха ни много, а после ни питаха дали имаме въпроси. Убедена съм, че почти никой не разбира за какво точно му се говори, но видяхме машините, що-годе разбрахме как работят. Проследихме процеса на отпечатване на книгата, на подвързването ѝ, зашиването на твърди или меки корици.

Дизайн:

Трябваше да направим предложение за дизайн на диплянка или листовка за Европейската нощ на учените. Не дотам приятна задача, като се има предвид, че дизайнът и информационните технологии никога не са били силните ми страни.

Мултимедийна книга:

Това беше най-голямото предизвикателство за мен! Задачата да направиш трейлър на книга в първия момент не звучи толкова зле, но си спомням как съм стояла с часове пред Windows Movie Maker-а, за да разбера как да направя клипче. В крайна сметка разбрах, че и избора на книга има значение – избрах си любима книга, вдъхнових се и направих трейлър, който наистина ми харесва.

Нели Костадинова Матева

Английска филология, трети курс

Пета група

МИНИСТЕРСТВО
НА ОБРАЗОВАНИЕТО,
МЛАДЕЖТА И НАУКАТА

Студенти по пътя на книгата –
практически курс по
книгоиздаване
BG051P0001-3.3.03 – 0083

Европейски социален фонд

Проектът „Студенти по пътя на книгата“ е почти към своя край. Беше истинско удоволствие за мен да работя по този проект и да прекарам два месеца в издателство „Летера“. Работата по този проект беше едно предизвикателство за мен. Времето прекарано в издателството ми даде възможността не само да натрупам първоначален опит в сферата на това, с което ще се занимавам в бъдеще, но също така и да работя съвместно с колеги, с които беше удоволствие за мен да се запозная. По време на своята работа в издателството имах възможността да се занимавам с редица творчески задачи, които не само ми помогнаха да придобия повече умения и познания, но също така и да развия своето творческо мислене. Най-силно впечатление ми направиха лекциите по превод и редактиране. Бяха изключително полезни за мен, тъй като ни бяха дадени множество полезни съвети и препоръки. Друг предмет, който представляваше интерес за мен беше издателски план и рецензиране. Лекциите бяха изключително интересни и ни запознаха с редица неща като например серията от процедури по издаване на една книга, както и някои практически указания за изготвяне на вътрешноиздателска рецензия, слоган и анотация на книга. За мен беше голямо удоволствие да прочета и подложка на анализ „Омбре“, който е наистина увлекателен.

Проектът „Студенти по пътя на книгата“ безспорно е страхотна възможност за студентите филолози да се запознаят с истинската същност на творческата работа и да поемат по пътя на професионалното развитие.

Диляна Георгиева

Всичко започна в един много, много топъл юлски ден – 16-ят ден на Юли. Доста пот хвърлих докато открия въпросната семинарна зала, чието местоположение на таблото не отговаряше на действителността. После прилично ни поизпоти и Младен Влашки – интересно беше да се види как хора, които никога не са се сблъскали с него като преподавател, бяха леко шокирани от остротата и прякостта, които прояви. Но най-мъдри си излязохме след коментирането на вътрешните ни рецензии. Някои наистина ги приеха много навътре, но все пак оцеляхме.

Последва двубоят предов-редактиране. И тук не мина леко. Дадох си ясна сметка, че каквито и знания да имам, те съвсем не са достатъчни. Оказа се, че не сме толкова добре подготвени за работа в реална обстановка, нито като редактори, нито като преводачи. И тук разбира се, както във всеки модул имаше хора, които изпъкнаха. За пореден път се потвърди това, което помежду си студентите коментират отдавна, или поне част от тях – един от най-големите недостатъци на е липсата на практика, на упражнения в реална среда. Така че това, което сме наизубкали на теория, да се материализира в нещо реално, а не да остане имажинерно в папка „научено“. Нищо, че се изгубихме в превода – той пак се оказва полезен. Според мен всеки от нас сред всичките си лутания все пак е успял да се преоткрие донякъде. Със сигурност мога да го потвърдя за себе си.

В дизайна нещата бяха по-забавни и по-непринудени. Дали защото там си има фиксирани стандарти, дали защото на едно със стандарта получаваш и свобода да представиш своята концепция – не знам, но дори кратките срокове, които ни бяха дадени не успяха да ме стреснат. А може би проблемът си е в мен – когато разполагам с повече време не успявам да го разпределя правилно, но да си призная на мен малко ми приседна.

На фона на всичко това продължаваме да се борим къде със себе си, къде с превода, къде с редакцията, къде с докладите след тях. За щастие нашите ментори проявиха търпение през повечето време и ни насочваха по кривите пътечки, които знанията ни представляваха към основния път.

Голям проблем и лична драма се оказа за мен изготвянето на презентация за издателство „Колибри“. Как дявол да го вземе човек да си върши работата, при цялото му желание и интерес, когато интернет доставчикът му взел че решил (ама точно сега) да дели компанията на две, пък тези две нещо не се разбрали и накрая взели да резнат интернета на хорицата. Но презентацията стана в срок. При това даже взе че се хареса. Поне аз останах с такова впечатление.

И така по средата на лятото аз се оказах с много работа, без интернет, като за капак и компютърът ми бърчеше. И човек си казва, че от това по-зле накъде, ама имало и още. Чух се с приятелка и помолих за нейния лаптоп, обаче на втория ден айде и той, от жегата ли, от мен ли – бъргна се. Звъня на друг приятел – взимам и неговия лаптоп и... изненада – този издържа до края на проекта.

Междувременно оправих лаптопа на приятелката, моя компютър, две седмици си скъсах нервите с разпавии по офиси и накрая си смених интернет доставчика, а между другото трябваше да спретна един трейлър за книга – нищо работа. Спомням си ка доц. Живко Иванов ни обясняваше, че било странно как не можем да работим с програма като Windows movie maker. Аз не знам защо е това чудене. Лично се сблъсках с информационните технологии в девети клас. Тогава ни учеха как се създават, как се копират и как се трият папки – на това и ни изпитваха. После в единайсти клас се

сблъсках с AUTOCAD – профилът ми го изискваше. И това е. НА останалото съм се учила сама, когато си купих компютър и когато ми се е налагало с нови за мен програми. Неволята учи – клише, ама си е така. А децата още от първи клас си сглобяват филмчета на разни програмки. Както и да е. Набавих си накакси материалите за моето трейлърче и почнах да монтирам. Да си призная доста се поизмъчих. След няколко дни почти непрестанно висене на компютъра, след няколко сутрини с торбички под очите и подуто лице, след доста кафе нещо се получи. Не беше точно това, което исках, но бях доволна от себе си – справих се сама – не бях перфектна, но си свърших работата достойно и с много желание. Сега разбирам защо киното е скъпо изкуство – аз се измъчих така за клипче с продължителност от минута и четиридесет, а как ли се монтира цял филм.

Странно ми допадна задачата по маркетинг. МАРкетинговото предложение, което трябваше да изготвим, ми даде свобода, че разгърнах цялото си въображение. Беше готино поне да си помечтая, че представянето на книги може да бъде по-разчупено и не толкова суховато.

За сметка на това ценообразуването ми беше мнооооого случно – нищо лично спряно г-н Димитров. Той беше така добър да ни разяснява каквото не ни беше ясно, но просто мен хич не ме бива във сметките.

Посещението на печатницата беше интересно, но и там , както и при повечето задачи, времето беше недостатъчно, но пък макар и за кратко се сблъскахме реално с производствения процес.

И когато на пресконференцията се говореше за проекта, когато се изказаха много похвали, когато се подчертаха плюсовете и се споменаха минусите, тогава се замислих, че може би не ръководството трябваше да стои на онази маса, а студентите – тези, които имаха задачите и оцеляха. Знам, че звучи патетично, но всъщност е истина. Защото съм убедена, че всеки е минал през своя малък ад, дал е най-доброто от себе си и се е надявал да бъде оценен по достойнство. На тази пресконференция бе зададен един единствен въпрос към студентите. А проектът носи наименованието „Студенти по пътя на книгата – практически курс по книгоиздаване.

И с риск последното ми изречение да не се хареса – работата наподобява малко Гизихта- чудесен замисъл, но не дотам чудесна реализация. Все пак беше Опит # 1. Надявам се да има още и те да са по-успешни.

Нина Йорданова